

е краста, тѣ бы прѣмрѣли отъ смѣхъ, ако бы поиска-
ла бабичката да шепне и да марморе надъ тѣхъ.

Краста звѣтъ една таквасъ *външна* болѣсть, отъ която между прѣстыгѣ на рѣцѣтѣ и на краката, въ *приганкытѣ* на лактѣтѣ и колѣнѣтѣ и по други мѣста на тѣлото, но твърдѣ нарѣдко на лицето, са изрынва челѣкъ. Туй изрынатото състои отъ бѣлы быстры пѣпчицы съ червеничко наоколо; ако сѣ не цѣри, образуватеа цирейчета; тя докарва най-силенъ и нестѣрпимъ сърбежь, и найповече, кога тѣлото са затопли въ леглото. Пѣпчицытѣ и цирейчетата ставатъ отъ туй, че въ кожата на челѣка влазя едно паяче, мѣнечко като най-манечка пѣсчинка. Тамъ, въ кожата, то снася ейчеца отъ които излазятъ малкы паечета; тѣ отхождатъ нѣ-нататакъ по кожата, правѣтъ въ нея пѣптица; тѣзи пѣптица, като погледнешъ на кожата на болния челѣкъ, приличатъ на червени ремичкы. Туй паече, което само въ животинско тѣло може да живѣе, наричатъ *паече на крастата*. Ако краставъ челѣкъ са допрѣ до здравъ или здравъ са докачи до тогози, що е боленъ отъ краста, тогасъ паечето, което твърдѣ мѣчно са вижда съ невѣоруженно око, може да премине на кожата на здравия челѣкъ. Паечето на крастата ще земе да живѣе въ нея, като са храни съсъ жидкоститѣ отъ тѣлото на человекъ; то ще земе да си прави пѣтекы; ще са поевятъ пѣпчицы, ще са захване сърбелъ и здравыйтѣ челѣкъ ще са разболи отъ краста, ще стане краставъ. Сега ты си помысли какво може помогна нѣкоя баба или врачка, ако пошепне на паечетата. Съкый разбира че на паяка неще да му са шепне, но трѣба да го убѣжтъ, за да са отърватъ отъ крастата. Да бѣше паякѣтъ на кра-